

siden 20. Marts 1918 givet disse Dispensationer. Jeg har opfattet den Tilslutning, som Loven af 20. Marts har faaet fra Rigsdagen, som et Udtryk for, at man ikke ønsker at nu udstykke disse Hovedparceller eller flytte dem fra det ene Sted til det andet. Det er heller ikke nødvendigt i Øjeblikket, for nu har man lagt Hovedparcel-Forpligtelse paa alle bebyggede Arealer, men kun dér. Det ærede Medlem gik ud fra, at der nu var lagt Baand paa al fri Jord. Nej, det er der slet ikke. Det er kun paa de bebyggede Arealer der er lagt Forpligtelse til, at Udstykning ikke maa finde Sted under et vist Antal Tdr. Hartkorn eller boniteret Areal. Det er slet ikke saaledes, at jeg, naar jeg f. Eks. har 70 Tdr. Land til min Gaard, saa ikke kan udstykke ned til det Areal, som jeg er forpligtet til at tilbageholde som Hovedparcel. Det kan jeg fremdeles gøre. Men naar først dette Areal er solgt eller bebygget, maa det ikke udstykkes uden særlig Tilladelse, forsaavidt det gaar ned under et vist Antal Tdr. Land eller Tdr. Hartkorn. Saaledes er det akkurat paa samme Maade med Hensyn til Pligthouse, Forpligtelse paa Huse. Vi har ikke saa ganske faa Huse, der har Pligt til at opretholdes som Huse, men vi har vist endnu mange, mange flere, som ikke har denne Forpligtelse, og som kunde nedlægges, udstykkes og gøres ved, lige hvad man vil, uden nogen som helst Kontrol. Det kan man ikke nu mere. Alle de Indskrænkninger, som finder Sted ved denne Lov og ved Loven af 20. Marts 1918, er alle sammen begrundede i dette, at man ikke vil gøre Forholdene yderligere vanskelige for den Ungdom, som gerne vil flytte ind i et stort eller lille Hus, alt efter som deres økonomiske Forhold tillader det. Der er ikke nogen Mening i, at man for Øjeblikket, hvor der er en saadan Trang til selvstændige Hjem, tillader Folk at nedlægge eller udstykke de nuværende Husmandsbrug, saaledes at det ikke bliver det, man nu en Gang forstaar ved Husmandsbrug, Brug paa en 6 Tdr. Land eller deromkring. Den Indskrænkning i den frie Dispositionsret over Landbrugsejendomme, som dette Lovforslag giver, kan Landbruget efter min Mening saa udmærket godt taale; skulde der ikke komme andre indskrænkende Bestemmelser for Landbruget, tror jeg, at man kunde være veltilfreds. Man hører jo ikke saa sjældent, — men jeg ved ikke, i hvor høj Grad det er sket —, at en eller anden større Landbruger køber et Hus, nedlægger det og driver Jorden sammen med sin Gaard. Og det kan man gøre med alle de Huse, som der ikke er

Pligt paa til at opretholde som Husmandsbrug, hvis ikke dette Lovforslag vedtages; vedtages Loven, vil det være ulovligt. Jeg hører nok undertiden, at noget saadant sker, men det kunde forhindres, hvis Sogneraadene var opmærksomme og aarvaagne nok, thi hvis der blev klaget over det, vilde den, der nedlagde saadanne Husmandsbrug, blive tilpligtet at genopføre Huset og drive Bruget som et selvstændigt Brug. Ligeledes hører jeg, at der er enkelte, som lægger Gaarde sammen uden at have Tilladelse dertil. Det kan godt være, at noget saadant foregaar, men den Slags Forhold kan, som sagt, forhindres, hvis Sogneraadene er opmærksomme derpaa.

Jeg tror derfor ikke, at det ærede 14de landstingsvalgte Medlem har Ret i, at dette Lovforslag er unødvendigt, fordi Landbrugsministeren kan gøre det samme uden Loven. Nej, det kan Landbrugsministeren slet ikke gøre, thi alle de Arealer, som det ærede Medlem kaldte fri Jord, har Landbrugsministeren ikke det mindste at gøre med, ikke det mindste! Men naar dette Lovforslag vedtages, kommer alle bebyggede Arealer, store og smaa, ind under Kontrol, og enten det er et eller flere Matrikelnumre, skal man efter dette Lovforslags Vedtagelse søge om Tilladelse, og denne Tilladelse faar man ikke, medmindre Kommunalbestyrelsen i et Møde eller paa anden Maade har tilkendegivet sin anbefaling deraf.

I. A. Hansen: Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Mads Jensen [Aale]) udtalte, at han maatte forstaa mig saaledes, at jeg havde udtalt mig imod, at Kommunalraadene havde den afgørende Indflydelse med Hensyn til Andragenderne, saaledes at Ministeren altsaa ikke kunde give Dispensation, medmindre Sogneraadenes anbefaling forelaa. Noget saadant har jeg absolut ikke sagt, tværtimod fremhævede jeg netop det gode, der var ved, at Kommunalbestyrelserne fik denne Ret, idet de var særlig kendte med de lokale Forhold, men jeg undlod ikke samtidig at gøre opmærksom paa, at man derved i nogen Maade vilde forhale Afgørelsen af Udstykningen.

Mads Jensen (Aale) Til den ærede Ordfører for Venstre (I. A. Hansen) skal jeg kun sige, at saa maa jeg have hørt forkert. Jeg mente, at det ærede Medlem netop havde fremhævet de Vanskeligheder, der vilde være, hvis Sogneraadene kunde anbefale en Dispensation.

Det ærede 14de landstingsvalgte Medlem (Bojsen) mente, at Lovforslaget var